Ao. 1856. Donderdag

No. 95. 7 Augustus.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 5 Augustus 1856.

Van wege Zijne Excellentie den Gouverneur dezer Kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt, dat tengevolge van het daartoe gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan de slavin *Theresia*, geboren in 1844, dochter van *Gracia*, toebehoord hebbende aan het Genie-Departement.

En dat gemelde gemanumitteerde voortaan de namen zal voeren van

Theresia Jacoba Paulina Resad.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 6 Augustus 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van den 4o. dezer maand, No. 952, is, onder de nadere goedkeuring des Konings:

1o. Aan den Heer W. van Thol Jr., op zijn verzoek, verleend een *eervol* ontslag als Burger Kapitein der divisie *boven Cottica* en *Perica*.

2o. In opgemelde divisie benoemd tot *Burger Kapitein*, de 2e. Luitenant W. van der Heijden, en tot 2e. *Luitenants*, de heeren H. Kettenbeld en C. Erpenbeek.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 6 Augustus 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van heden No. 964, is bepaald dat de Heer A. A. T. de Man, op den 8sten dezer maand, zijne betrekking van *Administrateur van Financien* weder zal overnemen.

De Waarnemende Gouvernements-Secretaris

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 6 Augustus 1856.

(10124) Alzoo bij het Bestuur het verzoek is gedaan om de slavin *Johanna*, geboren in 1812, moedersnaam onbekend, van den naam van plantage *Zeldenrust* en *Welgelegen*, gelegen in de divisie boven *Cottica en Perica*, op dien van Adriana Finette Maij voor den vrijdom te doen overschrijven.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements Secretarie te doen.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Transport.

(10125) Den 6den Augustus 1856. V. A. Guilmin, echtgenoot van H. Courtois, A. S. Guilmin en A. J. Guilmin, echtgenoot van G. L. Pairaudeau, erfgenamen van wijlen F. B. Guilmin, aan D. C. Munro, van het Erf met de daarop staande Gebouwen in de *Watermolen straat*, N. W. La. A No. 220, O. W. La. B No. 1.

Paramaribo, den 6 Augustus 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,

MARTINI VAN GEFFEN.

Dr. LANDRÉ belast met de functiën van den *Stads-Geneesheer*, vaceert dagelijks, des morgens van *zeven* tot *acht* ure, ten zijnen huize, voor ieder die hem in gemelde betrekking verlangt te spreken.

Paramaribo, den 1. Augustus 1856.

Paramaribo, *den 6 Augustus* 1856.

Wij maken onze lezers opmerkzaam op de benefice voorstelling van Madame Ravel op Donderdag avond. — De bijval die deze verdienstelijke kunstenares heeft verworven, zal zonder twijfel een ieder opwekken, om die buitengewone Representatie bij te wonen, ten einde een bewijs te geven van de hulde, die aan haar kunsttalent wordt toegebragt.

Congres voor den vrijen handel te Brussel.

(Uit de N. R. Courant.)

Het is bekend, dat sinds eenigen tijd in Belgie dat nog voor weinige jaren zich de taak had opgelegd, om de beschaafde wereld te toonen, hoe men door een allerkunstigst stelsel van bescherming de belangen van alle takken van volksnijverheid kon vereenigen en bevorderen, — het is bekend, dat ook daar sinds eenigen tijd de beginselen van handelsvrijheid al meer en meer voorstanders hebben gewonnen, en zelfs onlangs ingang hebben gevonden bij de regering en de wetgeving. Meer en meer gevoelde men er zelfs in alle takken van bedrijf de knelling der banden waarmede een alles beschermend tarief de vrije beweging in iedere rigting belemmerde, en allengs talrijker en luider werden de stemmen, niet alleen van den handel, maar ook die van de fabriekanten vooral uitgingen, over de slechte werking van dat kunstig stelsel. Een weekblad, door den bekwamen staathuishoudkundige Gustave de Molinari in het begin van 1855 opgerigt, *l'Economiste Belge*, vond reeds dadelijk groote belangstelling en toejuiching. Spoedig (in Augustus) volgde de oprigting eener *Société Belge d'Economie Politique*, die zich ten doel stelde naar het voorbeeld eener gelijksoortige vereeniging te Parijs van tijd tot tijd bijeenkomsten te houden tot theoretische discussie van staathuishoudkundige vraagstukken. Niet alleen te Brussel en te Antwerpen, maar ook in de fabrieksteden, te Luik, te Verviers, te Bergen, te Charleroy, vond zij deelneming, en de openbare voordragten hier en daar door onderscheidene staathuishoudkundigen gehouden, hadden een talrijk en leergierig gehoor. Wederom weinige maanden later werd er eene nog meer beslissende schrede gedaan. Op voorstel van den heer Core van der Maeren werd in November eene *Association Belge pour la Réforme douanière* gesticht met het oogmerk, om op meer praktisch terrein te werken, en zóó vruchtbaar was haar arbeid, of liever, de werking der beginselen, die zij hielp verkondigen, dat onlangs reeds een ministerie, dat meer behoudend dan hervormingsgezind is, wetsvoordragten aan de vertegenwoordiging deed tot afbreking van het stelsel der differentieele regten, en dat eene conservatieve kamer, de ministers nog voorbijstrevende door een veel beteekenend amendement, ook het stelsel van bescherming der binnenlandsche fabrieken een gevoeligen slag toebragt. Eenmaal op dezen weg gebragt, zal regering en vertegenwoordiging dien weg hier, gelijk elders, ten einde *moeten* afloopen. Het beginsel van handelsvrijheid heeft van nu af ook in Belgie getriomfeerd. Zijne volledige toepassing is niet meer dan eene *question d'horloge*.

Maar de voorstanders der handelsvrijheid in Belgie hebben zich niet met deze eerste overwinningen te vreden gehouden, om nu op de verkregene lauweren uit te rusten. Met den ijver en de geestkracht, die onze zuidelijke buren en voormalige broeders kenmerken, met dat talent van organisatie, dat zij in zoo ruime mate bezitten, is, onder begunstiging van Brussels gelukkige ligging en van andere omstandigheden, die deze stad als het ware bestemmen tot het punt van zamenkomst voor hen, die over ernstige en gewigtige onderwerpen eene vrije, openlijke gedachten-wisseling verlangen, door de *Association pour la Réforme douanière* het stoute plan ontworpen, om een algemeen Europeesch congres bijeen te roepen, dat zal beraadslagen over de

middelen, door welke de vrijheid van handel tusschen alle beschaafde volken verkregen kan worden. Reeds was Brussel dit jaar wederom aangewezen als de plaats voor eene andere zamenkomst: *Le Congrès international de bienfaisance*, te houden den 15 September en volgende dagen. Aan dit zal het congres *voor den vrijen handel* zich aansluiten. Het zal volgens het openbaar gemaakt programma bijeenkomen den 22, 23 en 24sten September 1857. — De commissie van organisatie verklaart in dit programma, dit congres beschouwd te willen hebben als de voortzetting der zamenkomst van staathuishoudkundigen, die in September 1847 ook te Brussel gehouden werd. Gelijk daar toen de *theorie* der vrije ruiling als grondbeginsel van maatschappelijke welvaart voor alle volken was vastgesteld, zoo zal nu het congres zich bezig houden met de praktische vragen:

1o. Welke beletselen staan nog in elken staat den vrijen handel in den weg? 2o. Door welke middelen kunnen die beletselen opgeruimd of geheel weggenomen worden?

Zoo gaat dan nu van Belgie, dat nog kort geleden het diepst van alle beschaafde staten in het net van het protectionisme verward was, de eerste oproeping uit om de middelen op te sporen tot verzekering des vrijen handels overal!

Zoo eenig volk belang heeft, zoo eenig volk bevoegd is, zich in deze zaak te mengen, dan zijn wij het. Nergens is ten allen tijde het beginsel der handelsvrijheid volstandiger verdedigd dan door ons; nergens ook mogen wij er bijvoegen, is het ruimer toegepast, want ofschoon wij ons tijdelijk hebben laten wegslepen door de drogredenen der beschermingstheorie, nooit toch is zij bij ons, zoo als elders, vrucht geweest eener diep gevestigde volks-overtuiging, nooit werd zij bij ons gehuldigd en in toepassing gebragt, dan om bijzondere redenen en met erkenning, dat zij in beginsel af te keuren was. En zelfs toen waren onze handelstarieven nog het minst beschermend van alle die er gevonden werden. In de beweging, die sinds een tien of twaalftal jaren Europa den vrijen handel te gemoet voert, staan wij aan de spits. Het begin onzer tariefhervorming dagteekent van 1845; dat van Engelands omwenteling op hetzelfde gebied van 1846. En ook heden mogen wij ons nog beroemen het verst op deze baan te zijn vooruitgestreefd en Groot-Brittanie in vrijzinnigheid te overtreffen.

De benoeming van den heer Buchanan tot President der Vereenigde Staten.

De tijding van die benoeming veroorzaakte eene algemeene beweging onder de demokratische staatkundigen te Nieuw York. — Een half uur nadat deze beslissing bekend werd, werd die gebeurtenis met kanongebulder aan het volk bekend gemaakt. In bijna alle deelen der Vereenigde Staten hadden gelijke demonstratien plaats. Te Washington vooral, werd, volgens den korrespondent van de *New York Herald*, die keuze met groote geestdrift ontvangen. De Heer Pierce, voegt de korrespondent er bij, verdraagt zijne nederlaag met gematigdheid; de stemmen die hij van het Zuiden ontving, beschouwt hij als eene genoegzame verzekering van de nationaliteit zijns bestuurs, en prijst de benoeming als een waarborg voor de democratie, en eene welverdiende hulde aan den benoemde. — Wat echter het blad *zelve* betreft houdt het zich alsof het geene kennis draagt van die benoeming; het verwacht eene der meest opruijende en revolutionaire politieke geschillen uit de gansche geschiedenis der Republiek, en behelst in *cursijfe* letters het volgende:

» Wij twijfelen niet aan de daadzaak, dat eene groote meerderheid van het Amerikaansche volk in den tegenwoordigen onrustigen toestand van dit land tegen de democratische partij is, daar dezelve zedeloos geworden is onder den boosaardigen invloed van het bestuur van den president Pierce, en gelooven dat er nog steeds eene meerderheid onder het Amerikaansche volk bestaat, die tegen de goedkeuring van de ongebondenheid dezer bedorvene partij zal zijn, zelfs dan wanneer zij als haren vertegenwoordiger een *Engel* zonde benoemen."

Het *New York Journal of Commerce*, deszelfs oordeel vellende over de eenparige verkiezing van den heer Buchanan, zegt het volgende:

» De gereede verkiezing met eenparige stemmen van een' kandidaat tot de hoogste waardigheid in de Republiek, toont eene overeenstemming van gevoelens aan onder de groote democratische partij des lands, welke degenen die naar het geschreeuw van volksoploopen luisteren, en alleen naar de oppervlakte zien om de neigingen der nationale gemoederen, te beoordeelen, nauwelijks hebben gedacht te bestaan.

» De stemming in de konventie vertoont geene verdeelde raadsvergaderingen, noch eenigen strijd van eigenbelang onder derzelver leden, of de magthebbende ligchamen die zij vertegenwoordigen; zij toont geene zoodanige gehechtheid aan personeele voorkeur ten gunste van den eenen kandidaat boven den anderen aan; dat dit vermoedelijk de geestdrift zal verminderen of wel het vuur zal verkoelen van diegenen die hunne voorkeur aan de eerbiediging der meerderheid ten offer bragten. De konventie was eenparig in de verklaring van beginselen, voor de handhaving van welke zij zich beroept op de stemgeregtigden in de Republiek, en deze hebben eenen man gekozen, die zoodanige gezindheden en hoedanigheden bezit, als gevorderd worden om hem in het vertrouwen des volks aan te bevelen.

» Alles wel ingezien is hij de bekwaamste en de meest vertrouwen verdienende kampvechter voor de groote leerstelling van konstitutioneel regt, republikeinsche gelijkheid en volksgezinde souvereiniteit." — Het blad besluit aldus:

» De benoeming is door het publiek over 't algemeen wel ontvangen. De verkiezing van den heer Buchanan zal beschouwd worden als een waarborg voor de inwendige rust, op den grondslag der handhaving van vriendschappelijke betrekkingen met vreemde mogendheden. Wij gelooven hem eene gulhartige ondersteuning te kunnen beloven van den handelsstand dezer stad."

Het programma der conventie te Cincinnati, welke den heer Buchanan tot kandidaat voor het presidentschap der Vereenigde Staten gekozen had, is opgesteld in den geest van de in 1852 te Baltimore aangenomen beginselen. Wat het binnenland aangaat, is het: oorlog tegen de Knownothings; goedkeuring van de Kansas-Nebraska-bill, van het ontwerp tot den aanleg van den spoorweg naar den Stillen Oceaan; en eindelijk de handhaving van de regten der staten en der federale Unie. Wat de buitenlandsche staatkunde betreft, luiden de resolutien als volgt:

1o. Dat het oogenblik voor de Vereenigde Staten gekomen is om zich te verklaren ten gunste van de vrijheid der zeeën en het progressive vrije verkeer in de geheele wereld.

2o. Dat de staatkundige en aardrijkskundige gesteldheid der Vereenigde Staten, alsmede het belang van onze toenemende magt eischen dat men de beginselen der leer van Monroe als heilig beschouwe.

3o. Dat de groote natuurlijke weg, de gemeenschap tusschen den Atlantischen en Stillen Oceaan, vrij moet zijn en dat de Vereenigde Staten van hun overwigt gebruik moeten maken om alle kwestien dienaangaande met de naburige staten te regelen.

4o. Dat met het oog op dit overgroot belang, de bevolking der Vereenigde Staten niet anders dan kan sympathiseren met de pogingen door de bevolkingen van Centraal-Amerika in het werk gesteld, om aan dat gedeelte van het vaste land, dat een overtogt over de landengte van Panama aanbiedt, een nieuw leven te schenken.

5o. Dat de democratische partij rekent dat het aanstaande bestuur alle zijne pogingen zal inspannen om het overwigt der Vereenigde Staten in de wateren der Golf van Mexico te verzekeren, om eene voortdurende bescherming te handhaven over de groote uitwegen, langs welke de producten der valleijen van het westen en der Unie in het algemeen derwaarts gebragt worden.

Dit programma werd met eene groote meerderheid aangenomen. Daarna ging men over tot de stemming over de verschillende kandidaten voor het presidentschap, waarvan de uitslag reeds gemeld is. Bij de eerste stemming verkreeg de heer Buchanan 135, de heer Pierce 122, de heer Douglas 33 en de generaal Lewis Cass 5 stemmen.

Bij de vijftiende stemming hebben de vrienden van den heer Pierce zijne kandidatuur ingetrokken, om hunne stemmen te vereenigen op den heer Douglas, die alstoen 118 stemmen bekwam, tegen den heer Buchanan 168.

Bij de zeventiende stemming eindelijk werd de heer Buchanan met algemeene stemmen (296) gekozen.

De heer John C. Breckenridge, werd reeds bij de tweede stemming tot kandidaat voor het vice-presidentschap gekozen.

De Maatschappelijke toestand in Amerika.

De wreede aanval van Brooks op den Senator Sumner heeft dieper in het algemeen gevoelen van het Noorden gegrepen dan eenige andere gebeurtenis der laatste tien jaren. — Het grooter deel der bevolking, zonder onderscheid van partij, gevoelt dat zijne regten in een levenspunt zijn aangerand geworden; dat de klap die Sumner was toegebragt, invloed moet hebben op vrijheid van redevoering op die plek, waar, zonder vrijheid van redevoering, geene vrijheid, van welken aard ook, kan bestaan; — dat de vrijheden der republiek wel beschouwd mogen worden als in gevaar te zijn, wanneer zulk eene daad straffeloos kan uitgeoefend worden. De daad zelve is niet half zoo schrikwekkend als de wijze waarop deselve werd behandeld. Een half dozijn senatoren staan er bij, en zien een hunner ter neder geslagen, zonder een vinger op te steken of hunne stem te zijnen behoeve te doen hooren. De senator Toombs, — altijd rond voor zijne gevoelens uitkomende, — staat schaamteloos in de raadzaal op en geeft zijne goedkeuring omtrent de daad te kennen. De senator Douglas biedt met eene laffe boosaardigheid, die zich niet durft uiten in eene openhartige benaming der daad, den senaat en het land de lafhartige verschooning aan, voor zijne weigering om tusschen een ongewapend, weerloos senator en zijn boosaardigen en laaghartigen aanvaller te komen, omdat hij vreesde dat zijne beweegredenen verkeerd mogten uitgelegd worden." *Acht en zestig* leden van het Huis der Volksvertegenwoordigers

teekenden hunne namen tegen een onderzoek van dezen moorddadigen aanslag, bedroeven door een hunner op een lid van den gelijk regt hebbenden tak der nationale wetgevende magt. Ambtsbekleeders onder den President der Vereenigde Staten beijvigen zich om eene stilzwijgende goedkeuring der daad uit te drukken. Het uitvoerende werktuig is bevreesd daarop te antwoorden; een Kommitte des senaats outkent alle regtsuitoefenende magt in de zaak; de gouverneur van Zuid Carolina staat aan het hoofd van en opent eene inteekening voor een getuigschrift van kenmerkende goedkeuring aan den bedrijver van den aanval, en de geheele pers der partij voor de slavernij in Virginie, Zuid Carolina en andere Zuidelijke Staten, barst in een koor van woeste vreugde uit en roept luide om eene herhaling van den aanval op andere vertegenwoordigers van Noordelijke staten.

Zulke handelingen maken het onmogelijk om eene daad als deze te beschouwen als eene uitbarsting van drift, welke door allen met eenparige stemmen moest betreurd of afgekeurd worden. Zij toonen aan dat een groot, magtig en de politiek leidend gedeelte van het Amerikaansche volk dezelve goedkeurt en aanneemt, en daardoor deszelfs besluit te kennen geeft om dergelijke handelingen te gebruiken als middel tot dwang; dat beestachtig geweld klaarblijkelijk door de voorstanders en beschermers der slavernij, als een wapen in den staatkundigen krijg is aangenomen; hetzelve als een middel is gehuldigd om in het congres invloed uit te oefenen, als eene karakteristieke wijze om de oppositie te doen zwijgen en toestemming af te dwingen, even wettig als gepaste bewijsgronden. Het is in het geheel niet te verwonderen dat zulk een betoog het gevoel der bevolking van het Noorden verschrikt en aanleiding gegeven heeft tot een vloed van welsprekendheid waarbij met verontwaardiging tegen deze daad geprotesteerd is. Het is verre weg de meest verontrustende van alle voorteekens die onzen staatkundigen hemel gedurende de weinige laatste jaren verdonkerd hebben. Het wijst op *Burgeroorlog*, als de eenige beslissing van de hangende staatkundige geschillen. (*N. Y. Times*)

Onder het hoofd: *Zuidelijke Ridderschap*, deelt de New York *Tribune* het volgende uittreksel mede uit eenen brief van iemand van »*hooge achtbaarheid*" te Charleston, Zuid Carolina, aan eenen vriend in het Noorden, welke brief aan dat blad ter opname was gezonden:

»Ik veronderstel dat gij van de afrossing van Mr. Sumner door den heer Brooks, gehoord hebt. Welnu, de Charlestoners hebben ieder voor 10 cents ingeteekend en eenen rotting gekocht, waarop zij de woorden »*Hit him again*" (Raak hem nog eens), op den knop hebben laten graveren, en als Mr. Sumner Zuid Carolina of den heer Brooks wederom lastig valt, dan zal hij op zijn hoofd iets gegraveerd krijgen, dat zeer geschikt zal wezen om hem tot een »*onderdaan des grafs*" te maken.

»Op eene vergadering te Martines Depot, Zuid Carolina, gehouden, werd onder anderen de volgende resolutie aangenomen: Besloten, dat indien Noordelijke dweepers volharden zich te bemoeijen met onze particuliere inrigtingen, wij het dienstig oordeelen dat *Zuidelijke* leden hen beantwoorden door gebruik te maken van »Gutta Percha."

»Op eene vergadering te Clinton, Zuid Carolina, werden de volgende resolutien met gejuich aangenomen:

»Besloten: dat wij, als een gedeelte der lastgevers van den achtbaren Preston S. Brooks, van harte instemmen in de koelbloedige en wel overlegde kastijding van den verachtelijken wetteloozen Summer van Massachusetts."

»Besloten: dat door het bezigen van beweegredenen sterker dan woorden, hij onze Noordelijke broeders overtuigd heeft van den waren geest van de Zuidelijke ridderschap en vaderlandsliefde, en uitgedrukt heeft de onverdeelde gevoelens van zijne lastgevers; en wanneer zulks noodzakelijk mogt zijn, gevoelen wij dat het de verbindende pligt is van allen die getrouw zijn aan de constitutie, om te doen zoo als Brooks deed."

»Besloten: dat als blijk van hoogachting en volle goedkeuring van het gedrag van kolonel Books, wij hem als geschenk een' rotting aanbieden uit den grond van zijn eigen Krongressioneel distrikt met dit geschrift: »*Use knock down arguments*", ons overtuigd houdende dat geene andere van kracht kan zijn op een verwrongen gemoed en ontaard geslacht." — Welke verhevene denkbeelden van mannelijken moed, ridderlijk gedrag, en constitutionele vrijheid schijnen deze helden van Carolina te bezitten!!

Gemengde berigten.

In een der Duitsche dagbladen vindt men een vertoog over het gerigt van gezworenen, de jurij, in Duitschland. Daarbij wordt opgemerkt, dat het geenzins een uitvloeisel is van de volkssouvereiniteit, maar eene regterlijke instelling, welke met iederen staatsvorm bestaanbaar is. Napoleon I nam de jury in zijne wetgeving op, maar zeker niet omdat hij ze voor eene democratische instelling hield, de restauratie en het koningschap in Frankrijk behielden ze, en eveneens de jongste keizerlijke staatsregeling van Napoleon III, wien men gewis niet te veel democratische geest verwijten kan. De jury is derhalve naar zijnen aard noch democratisch, noch monarchaal, noch absoluut, zij is gelijk gezegd, eene regterlijke instelling. Het gerigt van gezworenen is ook geene instelling, welke aan het Duitsche volkskarakter vreemd is. Men kan onwederlegbaar aantoonen, dat ons hedendaagsche gerigt van gezworenen, althans in de hoofdzaak aan het oud Germaansch volksgerigt beantwoordt, hetwelk in verscheidene streken van Duitschland op het einde der vorige eeuw en gedeeltelijk ook tot het begin dezer eeuw behouden is.

Sedert de weder vereeniging der Rhijnprovincien met Duitschland werd het gerigt der gezworenen niet alleen bij de wetenschap maar ook in alle Duitsche statenvergaderingen voortdurend tot een onderwerp van onderzoek en beraadslaging gemaakt. Toen het in 1848 in de meeste Staten van Duitschland ingevoerd werd, was de zaak genoegzaam tot rijpheid gekomen De vraag of de instelling gebleken is voor Duitschland deugdelijk te wezen, meent men allezins bevestigend te kunnen beantwoorden.

Voor eene der schoonste vruchten van de instelling der jury mag gehouden worden, dat door de morele kracht welke de strafvonnissen hebben die van de jury uitgaan, de strafwetgeving zelf en de heerschappij der wet eene kracht verkrijgen, welke men te vergeefs in landen zoekt, die deze instelling niet kennen. Een enkel door gezworenen uitgesproken veroordeelend vonnis, zoo eindigt de schrijver van het vertoog, heeft meer gezag en kracht dan een geheel dozijn van regtsgeleerde regters uitgegane strafvonnissen, inzonderheid in politieke processen. De onafhankelijkheid der gezworenen, hunne betrekking naar welke zij als het vonnis geveld is, in den kring hunner medeburgers terugkeeren, hun maatschappelijk leven, waardoor zij in staat zijn de handelwijze en persoonlijkheid der aangeklaagden billijk te beoordeelen, door de kennis van de beschouwingen hunner medeburgers; het besef dat hunne uitspraak als eene verklaring van het vaderland kan beschouwd worden, geven aan de vonnissen door gezworenen die kracht, door welke het, gelijk de Engelschen zeggen, van alle menschelijke inrigtingen die is, welke als de minst onvolmaakte de handhaving der geregtigheid des te meer verzekert, naardien de uitgestrekte bevoegdheid der aangeklaagden om gezworenen te wraken te weeg brengt dat de als gezworenen oordeelenden als 't ware als scheidsregters beslissen, aan wie de burgerlijke maatschappij en de aangeklaagde zich vrijwillig onderwerpen, en over wier uitspraak zich derhalve ook niemand beklagen kan.

Te Weenen had kortelings een ministerraad plaats, die ook door den keizer werd bijgewoond en waarbij alle leden eenparig verklaarden dat het versterken der vriendschappelijke betrekkingen met Frankrijk onder de tegenwoordige omstandigheden tot grondbeginsel der buitenlandsche politiek van het Weener kabinet moet worden gemaakt.

Naar men verneemt heeft de Peruaansche regering met een zekeren Damian Schütz uit het Nassausche, een contract gesloten ten doel hebbende, het invoeren van 10,000 Duitsche kolonisten in Peru. Door een Duitsch handelshuis te Lima, worden de belanghebbenden gewaarschuwd, zich niet in het net te laten lokken, daar het lot van zulke kolonisten, in dit gewest niets minder dan benijdenswaardig is. De Zuid-Duitsche regeringen zullen, naar men reden heeft te gelooven, trachten dezen menschenhandel te verhinderen.

De *Trieste Journal* behelst een' brief uit Athene waarin de volgende, stoutmoedige aanval van roovers, bijna onder de poorten der stad, onder het bereik van het geschut dat bewaakt wordt door de Grieksche lijfwacht en patrouilles, wordt medegedeeld. De brief luidt aldus: »Verleden nacht hield eene bende van 12 roovers al de rijtuigen aan die van of naar Athene en den Pireus reden, op omtrent tien minuten afstands van de poorten dier stad, op dezelfde plek waar nog geen 14 dagen geleden aan eenige moordenaars de doodstraf werd voltrokken. Zij plunderden de reizigers en voerden acht jonge mannen die tot fatsoenlijke familien behoorden als gijzelaars met zich mede. Eenige maanden geleden had men langs den weg schilderhuizen gebouwd voor 10 à 50 manschappen, om des nachts te patrouilleren.

De twee eerste, het digtst bij de stad, zijn bezet door Grieksche soldaten, de Fransche troepen bezetten de andere, zoo ver als de Pireus. De misdaad werd gepleegd op dat gedeelte hetwelk door de Grieksche soldaten bezet wordt, terwijl de bandieten gelegenheid hadden om hun bedrijf gedurende een half uur uit te voeren. Vreezende, ten laatste, door eene partrouille overrompeld te worden plaatsten zij hunnen buit en de gijzelaars in wagens, die zij bij zich hadden, en vertrokken in de rigting van het olijfbosch van Corydalus.

In het midden van dit bosch, hetwelk niets meer is dan eene uitgestrekte vlakte is, beplant met wijngaarden en olijfboomen, stieten zij op eene Fransche patrouille 25 man sterk, die, de wagens zonder lantaarns ziende, hetgeen strijdig is met de bepalingen, naderbij kwam.

en de reden vroeg waarom de lantaars niet aangestoken waren. Het eenige antwoord was een schot, hetwelk een Fransch soldaat doodelijk wondde. Dit was het teeken voor een gevecht. De patrouille vuurde op de 5 wagens, hetwelk door de roovers beantwoord werd. Op het oogenblik dat de Franschen achter de wagens gingen om op nieuw te laden, sprongen de bandieten van dezelven en vielen hen aan met hunne yataghans. Wat toen voorviel is niet bekend, maar het is zeker dat de roovers in staat waren te ontvlugten, met 7 der gevangen, de achtste, een jongeling oud 16 jaren, gelukte het te ontsnappen. Het schijnt dat de bandieten in hunne vlugt nog eene andere Fransche patrouille en tevens een Grieksche ontmoetten, doch er greep geen gevecht plaats. Een Fransch soldaat en hoornblaser sneuvelde, een sergeant, sedert overleden, was doodelijk gewond, terwijl anderen ernstig verwond waren. De bandieten hadden geene dooden noch gekwetsten, ten minste ze zijn allen ontvlugt binnen de sterkte van den Berg Corijdalus. Maar de Franschen, toen zij op de wagens vuurden, doodden een der gijzelaars, een kantoorbediende van de heeren Ralli uit den Piraeus, en wondden anderen minder ernstig. Deze misdaad, digt bij Athene bedreven, alwaar het schieten gehoord werd door de inwoners die hunne avondwandeling in de straten deden, veroorzaakt dreigende klagten tegen de autoriteiten. De fout wordt van den eenen beambte op den anderen geworpen. Omtrent een half uur na het voorval werd eene afdeeling van 500 man voetvolk, ter vervolging der roovers afgezonden, en de Franschen zonden tegelijker tijd 400 man af, maar deze allen keerden den volgenden dag terug zonder de bandieten ontmoet te hebben. Men zegt dat de officier die de Franschen aanvoerde voor een krijgsraad zal teregt gesteld worden. De inwoners van Athene veroordeelen algemeen de autoriteiten, van welke geen zijn pligt deed. De bandieten moeten een geforceerden marsch gedurende den nacht, met hunne ongelukkige slagtoffers gemaakt hebben daar zij bij het aanbreken van den dag hunnen doortogt door Liosche maakten, hetwelk twee en een half mijl van Athene verwijderd is, en aldaar de huizen van den oppersten municipalen beambte plunderden, een gendarme vermoordden en andere daden van wreedheid verrigtten. Troepen zijn naar die plaats gezonden, doch zonder gevolg.

Men moet hierbij opmerken dat het bovenstaande in een blad verschijnt, dat meer of min de Grieksche belangen voorstaat, en bepaald tracht te bewijzen dat beschuldigingen tegen het goede gouvernement van het land, lasteringen zijn.

Bij gelegenheid, dat over de gesprekken aan de sherifs-maaltijden bij de regtspleging over den giftmenger Palmer in de dagbladen gehandeld wordt, wordt opgemerkt, dat dit overoud gebruik een niet onbelangrijke post op de begrooting van de sherifs te Londen uitmaakt. Zoo lang de criminele teregtzitting duurt, vergasten de sherifs de regters, den recorder, den tegenwoordig zijnden alderman, den ambtenaar van het openbaar ministerie der citij en andere personen van rang op een middagmaal. Vroeger waren het twee maaltijden, de eene om drie uur, de andere om vijf uur, beide onveranderlijk uit dezelfde geregten bestaande. De regters plagten elkander af te lossen bij deze gelegenheid, doch vele aldermans vulden hunne plaats bij beide maaltijden aan. In de jaren 1807 tot 1808 veroorzaakte deze gastvrijheid aan den sherif Philips gedurende drie zittingen in 19 dagen 35 p. st. uitgaaf per dag, te samen 665, p. st. daarbij 145 dosijnen fleschen wijn voor 450, p. st. te samen 1115 p. st. Thans nu het criminele hof elke maand zit, moeten de kosten nog aanzienlijker zijn. Zoo is het te begrijpen waarom de uitstekende eer van het sherifsambt zoo dikwijls afgewezen wordt, en dat menig kandidaat liever de zeer zware boete van 400 p. st. en 20 mark zilver betalen, dan deze waardigheid bekleeden wil. Sedert het begin dezes jaars bedragen de alzoo opgelegde boeten der wederspannelingen over de 70,000 p. st. De sherifs ontvangen jaarlijks 1000 p. st. vergoeding van de citij. Daarentegen wordt berekend, dat de uitgaven voor ieder hunner na afloop van het ambtsjaar, de som van 2000 guinjes te boven gaan.

Volgens het te Agram verschijnend dagblad, moet men te Montenegro voornemens zijn om eene schikking met de Porte te beproeven, wier souvereiniteit men zoude erkennen. Montenegro zou daardoor, even als Servie, leenpligtige van Turkije worden en daarentegen eenige uitbreiding van grondgebied erlangen. Eene groote partij heeft sich in Montenegro gevormd om dit denkbeeld te ondersteunen, te meer, daar er de buitengewone druk der belastingen veel ontevredenheid heeft doen ontstaan.

Men geeft voor de terugkomst van Omer pacha te Konstantinopel tot reden op een schandelijk proces, waarin hij gewikkeld is. De princes Dadian, welke in Georgie onder Russische opperheerschappij eene landstreek regeerde, waarvan de hoofdstad Sudidi is, bezat op laatstgemelde plaats een zeer rijk voorzien paleis, met een schoonen tuin enz. Toen de Turksche armee aanrukte, onderwierp zij zich aan den Sultan; maar Omer pacha liet, onder voorwendsel dat de broeder der princes zich niet onderwierp, het paleis plunderen en in brand steken, den tuin vernielen en dergelijken, waardoor de princes eene schade van 25 à 30 millioen piasters leed. Doch de kostbaarste voorwerpen moeten naar Konstantinopel vervoerd, en thans in het huis van den Serdar te zien wezen, tegen wien nu de princes, door Fransche en Engelsche bescherming gesteund, klagten ingebragt heeft, tot doorzetting waarvan zij in den persoon van een Engelschen consul een gevolmagtigde gesteld heeft.

Scheepvaart.

Uitgeklaard.

Den 5den dezer, de Eng. schoener *Catharine*, kapt. S. Cummings, naar Demerarij, lading: 35 Z. M. Kazen, 15 Hammen en 12 manden Selterswater.

Uitgezeild.

Den 5n. dezer, de kol. schoener *Curaçaonaar*, kapt. L. Wildschut, naar Demerary. — Passagiers: Mejufvr. Anne Bodkin wed. Patrick Hajnes, de Heer S. Mendes Lyon, de minderj. Emma Proeg, F. Nemelo en H. Casper.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Voorwaarts, kapt. Kikkert, adres bij M. M. Curiel. — Vertrekt HEDEN.

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. D. Huidekoper.

Mina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel.

Jonkvrouw Geertrui, kapt. Bouwen, adres bij C. J. Leijsner.

Bacchus, kapt. Hofker, adres bij H. C. Levy.

Johanna Christina, kapt. de Lang, adres bij J. H. Zaal.

Anna Maria Wilhelmina, kapt. Jansen, adres bij J. H. Zaal.

Wilhelmina, kapt. C. H. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.